

**DENIZ
KIY**

**BLÅ
ØJE**

(TÜRKÜ)

DIGTE

GYLDENDAL

Stuen

for meget røg for mange sår
alle de små lys jeg har forsøgt at holde i gang

vinteraften

bag banegården Emek ventende i bilen

indsunkne kinder

knoglerne står ud af ansigtet

som drengen oprejst under lagnet

halsen fyldt hænderne famlende

min søster, min søster

teen damper i stuen
i aften må vi gerne ryge i sofaen

mors ru hånd dufter som jordsød helva
blide strøg en varme der skabes
noget skal hives op
det moderlige forsøg: drengen der vrider sig under ryggen
hun vil finde det

mit henlagte liv, se anne

din smerte bor også i mit hjerte

smerten er det frø som blev stilken i min hals, anne

en søndag
solens tidlige øje
morgenfriske lejligheder
biler dæmpet på asfalten

tacklignerne
igennem morgenduggens hinde
arme i græsset
råb og øjne
fars opbrudte tale mit sorte hår
mit had babam benim

urørte fuglefrø i blå skåle

telefonen trukket rundt i lejligheden

forskellige slags stilheder foran et altid tændt fjernsyn

sproget man forstår men ikke kan sammenfatte

men armene!

altid varme

altid i stand til at bære os fra sofa til seng

vores slidte forældre en dyb luft fra værelsets våde lunger
weekendkølig stue
vi: de små foran fjernsynet
det blå øje hænger bag os benene i luften
det rødlige gulvtæppes blomstrede motiver
fingrene i tæppet
stilkene slyngende sig om os

at tegne himlen og trække den ned til vinduet

gün ana solen med vores bedstemødres ansigt

ay dede vores bedstefædres blik i månen

ansigter at huske

en mytologi at iklæde børnene

dampen fra kanderne

gyldenrød te i glassene

varmen i himlens skum

baba på arbejde eller i klubben

agitationsarbejde kampen mellem klasserne

fattigdom ny by

mors kindkys ved siden af røgen under emhætten

økologi de andres privilegie

en billedramme hængende i stuen

dens grønne tændstikker

nænsomt limet

sammensatte ønsker

vores onkler og fastres liv i fængsler

på en væg i stuen

hvis byerne fører til dommene

findes frihed så kun i bjergene

jeg kan ikke huske mere

siger mor om 1980

jeg forstår siger jeg

traumer som glaskugler under huden

hun skodder reklamerne er forbi

underkanden buldrer
ceylonblade udvides
teglassene stilles klar på underkopperne
teen skal være gylden og stærk

babas forsigtige sang over sazen i hjørnet
hold mit hjerte
skalaernes sener vibrerer vildt bag mit bryst

jeg samles som kniplingerne
i mamas hænder
som cigaretterne rullemaskinen rød escort
persille løgstrimler
sumak citronsaft
hennahænder

bag sofaen ved siden af amuletten
vores revolutionære stjerner på væggen
røde broderede klæder
trådene i vores navne
dør en Deniz, fødes tusind nye siger de
men en verden uden Emek findes ikke